

KVINDEBLADET

• HVAD VI VIL •

REDIGERET AF

JOHANNE MEYER.

Nr. 35.

Udgaar hver Søndag. Abonnement 60 Øre
pr. Kvartal foruden Postpenge. Annoncer
pr. Petitlinie eller dens Plads 10 Øre.

København, Søndagen den 2. September 1894.

VII. Aargang.

Alle Klager over Uregelmæssigheder i Bladets Forsendelse bedes indgivet til det Posthus, hvorfra Bladet udleveres.

Samfundsnøden.

Hvorfra al den trøstesløse Forvirring og Nød i Samfundet? Fordi Kvinderne ikke har lært at tænke, fordi deres Stemme ikke er hørt i Rigsdagen eller i Kommunalraadet, fordi Kvinden har tilladt Manden at berøve hende sin medfødte Ret til Frihed, fordi hun har ladet sig aandeligt og legemligt behandle som Slave af det andet Køn. Det er Hovedulykken i Samfundet, at Kvinden har tilladt Uretfærdighed, Grusomhed og Uморal at tage Magten; medens hun har gaaet med bøjet Hoved i Stedet for at hæve det højt — har tiet og dæmpet sin Stemme, medens hun burde have talt højt i Harme og Fordømmelse over Mandens Uretfærdighed mod Kvinden.

Af al Misforstaaelse og Nød i Verden er der ingen, der har født større Ulykke i Verden, end den, at det ene Menneske vil herske over det andet i Kraft af sit Køn. Det er en Misforstaaelse saa haandgribelig absurd, saa vi med vor sunde Menneskeforstand ikke kan begribe, hvorledes det er gaaet til.

Medens Kvinden bukkede sig ned for at give sit Barn Næring, greb Manden Lejlighed til at lægge den tunge Byrde paa hendes Skuldre, siger et engelsk Kvindeblad, men, tilføjer det, Kvinden er ikke ganske uden Skyld, ti vel er den mest skyldig, som begaar Uretten, men den, der taaler den, øger Uretfærdigheden.

Den største Vanære for Kvinden er dog Prostitutionen og maaské ogsaa den, der i en foruroligende Grad bringer Samfundet til at synke. Og her tør man vel nok sige, at Kvinderne har den største Skyld. Ikke de stakkels unge Piger, der gaar og byder sig

til paa Gaden, ti deres Begreber er forvirrede ved Politiets og Statslovenes Beskyttelse — ja saa tidligt forvirrede, at de maaské aldrig har tænkt klart over det Spørgsmaal. Men de dannede, oplyste Kvinder, der har Finfølelse og Forstand, naar de med Flid lukker deres Øjne for deres Søstres Skam og gladelig forlover og gifter sig med unge Mænd, hvis halve Nat tilbringes paa Natkaféer eller med de ulykkelige Kvinder, der sælger sig selv, saa er de skyldige.

De udviklede og blufærdige Kvinder, der mener, at Prostitutionen er saa modbydelig, at de ikke tør se den, de tænker ikke, at hvis de netop som hæderlige Kvinder for Alvor tog fat paa Sagen og lod den komme ret for Dagens Lys, saa kunde den ikke leve længe; ti den Tale, at Mænd er saa svagt udrustede fra Naturens Side, at de ikke kan beherske deres Drifter, naar de skader andre og demoraliserer dem selv, det er en Anskuelse, som Kvinderne ikke lader sig dupere af i vore Dage. Den anden Side af Forsvaret for Prostitutionen er Kvindernes lave Løn for Arbejdet. De unge Piger foretrækker den lovbeskyttede Usædelighed for at sidde og sulte ved Synaalen paa et uselt Tagkammer, siger man. Men intet i Verden kan forsvare den Usædelighed, der undergraver og forgifter Forholdet mellem Mand og Kvinde og besmitte de unge Mænds Tankegang, før de endnu har kendt sand Kærlighed, selv om Politiet beskytter den hundrede Gange.

Vi vil raade vore hæderlige Læserinder, der interesserer sig for Kvindens Frigørelse og borgerlige Rettigheder, en Nat imellem 12—2 at gøre en lille Ronde fra Halmtorvet ned ad Lavendelstræde, Vimmelskaftet, Amagertorv og Østergade, og de vil der møde et Syn, som de sent vil glemme. Det er da

naaet saa vidt, at de prostituerede Kvinder, der tidligere paa Aftenen beskedent og halvt undseeligt antaster Herrerne, er blevet saa opvildede og drukne, at de paa Amagertorv og Østergade i Flokke angriber Drosker, tager fat i Hestene for at stanse Vognen og kapre de Herrer, der sidder i Vognen, og støjende fare af Sted med dem. Og iblandt de spadserende Herrer vil man finde kendte Ansigter, som man næppe tænker sig i sligt Selskab. Uskyldige unge Mænd, som begynder med at være Tilskuere, bliver let interesseret i det vilde Liv. Politiet er ganske vist til Stede med sit — passer Gaden — men — Politiet er ogsaa — interesseret. —

Vore Nutidskvinder, der har faaet Øjnene op for Samfundsopgaverne, bør ikke længere af Undseelse og en falsk Blufærdighed lukke Øjnene for Prostitutionens Ulykke, men faa Mod til at se den stift i Øjnene og ikke stanse i Kampen mod den, før den er overvunden.

Først i September afholdes et stort Møde i Kristiania, hvor Kvinder møder fra alle Verdens Kanter for at lægge Raad op mod dette Samfundsonde. Danske Kvinder maa ogsaa forstaa, at Afskaffelse af den lovbeskyttede Usædelighed er det første Udslag af Kvindens Ret som Menneske. A.

Kvindesagen og Sproget.

Af V. B.

Da „Hvad vi vil“ har begyndt at bevæge sig paa det sproglige Omraade, kunde jeg have Lyst til at give mit Besyv med. Det er vistnok rigtigt, at Dansk — vel at mærke Skriftsproget — kun gør ringe Forskel paa Kønnene; og i de Tilfælde, hvor det gør det ved Hjælp af Endelsen -inde, er Sprogbrugen indført fra Tysk. Engelsk